

ЕЖЖТ НЕ СЕ БОИ ОТ ОТРОВНИТЕ ЗМИИ.

Аз поставих един женски еж в голям сжнджк — разказва един учен човек — за да мога да го гледам свободно и изуча нрава му.

След няколко дни се родиха 6 малки ежчета, покрити с дребни и меки иглици. За да изпитам вкуса му, давах му различна храна. Той ядеше с най-голямо удоволствие бржмбари, дждовни глисти, жаби, змии и др. Моят еж никак не се боеше от отровните змии и лесно се справяше с тях.

Еднаж пуснах в сжнджка една пепелянка и останах изумен от неговата смелост. Отначало той спокойно си кжрмеше малките и не забеляза змията. Но скоро я надуши — ежжт има силно обоняние, а слабо зрение — вдигна се от леглото си и се приближи до опасната гостенка, която в това време цяла се беше изпжнала сред сжнджка. Почна да се разхожда сжвсем спокойно и непредпазливо край нея и да я души от главата до опашката. Като я омириса добре, той застана право срещу главата ѝ. Змията повдигна глава и засжска. Ежжт продължаваше да се джржи спокойно и безстрашно. Тя го клюстна няколко пжти и заби отровните си зжби в муцуната му. Но ежжт дори не се поклати от мястото си — той сякаш се присмиваше на нейното безсилие и продължаваше пак спокойно да ближе с языка местата, дето змията го ухапа. В това време змията го ухапа по языка. Той не се уплаши и от това, а продължи да мерише разлютилата се змия, която сега почна